PSALMUL 88 (II)

1. [8]Ai îndepărtat de mine,
Doamne, toți prĭetenii mei
și-ai făcut să fiu o scârbă
și-o rușine pentru ei.

M-ai închis în întuneric,
de nu pot să mai răzbesc.
[9]De atâta suferință,
Doamne, ochii-mi se topesc.

2. Zilnic strig spre Tine, DOAMNE,
din așa adânc Te chem,
mâinile mi-ntind spre Tine,
vezi suspinul meu când gem!

[10]Oare pentru morți faci, Doamne,
Tu minuni pe-acest pământ
sau se scoală oare morții
să Te laude prin cânt?
[*Oprire*]